

disputants ♦ חולקים- ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- < מובאה של פסיקה קודמת- story מעשה- O	statement ■ מימרא- ? קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ■ ראייה- proof
ממרא-key:	

קדושין-עשרה יוחסין		Talmud Navigator									
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
ורבי יהודה?					ז						עג.
כהנים ולוים מחד קהל נפקי, אייתר ליה לקהל גרים.	[רבי יהודה]				!						עג.
ואיבעית אימא: ה"נ תרי קהלי נינהו, ממזר בשתוקי ושתוקי בישראל מחד קהל נפקא, (דברים כג) לא יבא ממזר בקהל ה' - ממזר ודאי הוא דלא יבא, הא ממזר ספק יבא, בקהל ודאי הוא דלא יבא, הא בקהל ספק יבא.					!						עג.
ואיבעית אימא: הני נמי תרי קהלי נינהו, וטעמיה, דרבי יהודה מהכא: (במדבר טו) הקהל חוקה אחת לכם ולגר הגר.					!						עג.
ולרבי יוסי?					ז						עג.
חוקה אחת הפסיק הענין.	[רבי יוסי]				!						עג.
אחד גר, ואחד עבד משוחרר, וחלל - מותרין בכהנת.											עג.
מסייעא ליה לרב											עג.
לא הוזהרו כשירות להנשא לפסולים.	דאמר רב יהודה אמר רב:										עג.
גר מותר בממזרת	דרש ר' זירא במחוזא:										עג.
רגמוהו כולי עלמא באתרוגאיהו.											עג.
מי איכא דדריש מילתא כי האי בדוכתא דשכיחי גיורין	רבא:										עג.
גר מותר בכהנת	דרש רבא במחוזא:										עג.
טעוהו בשירא.											עג.
גר מותר בממזרת	הדר דרש להו: [רבא]										עג.
אפסידתא לקמייתא	אמרו ליה:										עג.
דטבא לכו עבדי לכו, אי בעי מהכא נסיב, ואי בעי מהכא נסיב.	אמר להו: [רבא]										עג.
והילכתא: גר מותר בכהנת ומותר בממזרת מותר בכהנת, לא הוזהרו כשירות להנשא לפסולים ומותר בממזרת, כרבי יוסי.											עג.
אלו הן שתוקי - כל שמכיר.											עג.
דבר תורה שתוקי כשר מאי טעמא? רוב כשרים אצלה ומיעוט פסולין אצלה, ואי אולי אינהו לגבה - כל דפריש מרובא פריש, מאי אמרת? דילמא אולה איהי לגבייהו, הוה ליה קבוע, וכל קבוע כמחצה על מחצה דמי, והתורה אמרה: (דברים כג) לא יבא ממזר - ממזר ודאי הוא דלא יבא, הא ממזר ספק יבא, בקהל ודאי הוא דלא יבא, הא בקהל ספק יבא, ומה טעם אמרו שתוקי פסול? גזירה שמא ישא אחותו מאביו.	רבא:										עג.
אלא מעתה, שתוקי שתוקית לא ישא, שמא ישא אחותו מאבין											עג.
כל כי הני מזנו ואולי?											עג.
בת שתוקית לא ישא, שמא ישא אחותו מאבין											עג.
אלא לא שכיחא, ה"נ לא שכיחא אלא, מעלה עשו ביוחסין.											עג.
דבר תורה אסופי כשר מאי טעמא? אשת איש בבעלה תולה, מאי איכא? מיעוט ארוסות ומיעוט שהלך בעליהם למד"ה, כיון דאיכא פנויה ואיכא נמי דמחמת רעבון, הוה פלגא ופלגא, והתורה אמרה: לא יבא ממזר בקהל ה' - ממזר ודאי הוא דלא יבא, הא ממזר ספק יבא, בקהל ודאי הוא דלא יבא, הא בקהל ספק יבא, ומה טעם אמרו אסופי פסול? שמא ישא אחותו מאביו.	ואמר רבא:										עג.
אלא מעתה, אסופי אסופית לא ישא, שמא ישא אחותו בין מאביו בין מאמן											עג.
כל הני שדי ואולי?											עג.
בת אסופי לא ישא, שמא ישא אחותו											עג.
אלא לא שכיח, ה"נ לא שכיח אלא, מעלה עשו ביוחסין.											עג.
מצאו מהול - אין בו משום אסופי	רבא בר רב הונא:										עג.
משלטי הדמיה - אין בו משום אסופי											עג.
שייף משחא ומלא כוחלא, רמי חומר, תלי פיתקא, ותלי קמיעא - אין בו משום אסופי											עג.

[illegible]

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת story-מעשה key-מקרא:	statement-מימרא challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה
--	--

קדושין-עשרה יוחסין		Talmud Navigator									
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
ואיבעית אימא: לעולם אימא לך ערער חד, וכי אמר רבי יוחנן אין ערער פחות משנים, הני מילי היכא דאיתא חזקה דכשרות, אבל היכא דליכא חזקה דכשרות - חד נמי מהימן.								!			◇
נאמן בעל מקח לומר לזה מכרתי ולזה אין מכרתי במה דברים אמורים - בזמן שמקחו בידו, אבל אין מקחו בידו - אינו נאמן.											◇